

Josef Langmeier

12. 1. 1921–13. 6. 2007

Prof. PhDr. Josef Langmeier, CSc. se narodil v Nýřanech u Plzně v rodině kováře, který se během vojenské služby v námořnictvu stal strojním poddůstojníkem a po válce vrchním mistrem v elektárně. Josef Langmeier vystudoval gymnázium v Ostravě, po maturitě a po uzavření vysokých škol za protektorátu vystudoval obchodní akademii a posléze pracoval mj. v obchodním oddělení Škoda Plzeň.

Po osvobození úspěšně absolvoval studium na filosofické fakultě UK a nastoupil do Dětského socio-diagnostického ústavu v Praze, poté do Psychiatrické léčebny v Havlíčkově Brodě a následně na Dětské oddělení OÚNZ v Havlíčkově Brodě, kde se již bezprostředně nato stal odborným asistentem tehdejší Dětské kliniky UDL (ILF).

Po přechodu kliniky do Prahy se později habilituje, stává se přednostou Kabinetu psychologie ILF, přesto je mu z politických důvodů další postup už odepřen. Mezitím absolvuje roční pobyt jako hostující profesor University of Alberta v Edmontonu v Kanadě. Teprve začátkem 90. let je jmenován profesorem psychologie.

Do důchodu odchází začátkem devadesátých let, nicméně ještě v té době učil na 2. lékařské fakultě UK.

Zřejmě nesmrtelnými (alespoň z českého pohledu) se již staly dvě z jeho mnohých prací a knih. Jde především společně se Zdeňkem Matějčkem o dva dnes již klasické tituly: Člověk známý neznámý a zejména Psychická deprivace v dětství, která se stala nejen českou, evropskou ale i světovou klasikou a byla přeložena do angličtiny a němčiny, ale kupodivu také do ruštiny.

Spolu se svou ženou Danou, která zemřela před šesti roky, vychovali dvě děti, Miloše a Danu, které jdou v jeho stopách. Profesor Josef Langmeier zemřel 13. června v Krabčicích.

„Ten, kdo uvěří Kristu, jeho oběti a vzkříšení, má výhodu, cítí velkou pomoc, protože se s plným vědomím může přestat obávat o své místo ve společnosti, v dějinách, před Bohem, ale i na věčnosti. A právě tato skutečnost bezpochyby pomáhala profesoru Langmeierovi stát pevně ve svém přesvědčení a snášet nesnášenlivost těch, kteří byli za většiny jeho života u moci,“ povzbudila pozůstalé při rozloučení v motolském krematoriu seniorka Lýdie Mamulová. Zde také promluvil dr. Jaroslav Šturma, předseda Českomoravské psychologické společnosti, a zdůraznil jedinečnost osobnosti profesora Josefa Langmeira, který byl při své odbornosti znám svou vstřícností a laskavostí a zanechal tak mezi námi hlubokou lidskou stopu. Pamětníci vděčně vzpomínají i na přednášky pana profesora na církevních kurzech pro rodiny s dětmi.

red